

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222603
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117222603.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: G. R., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, Q., o zaplatenie 2.806,72 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 411,05 Eur a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 411,05 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.113,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.113,77 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanej nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.11.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.806,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.806,72 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 01.04.2014 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.200,- Eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,- Eur. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 12.10.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.09.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.806,72 Eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2.806,72 Eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.09.2017, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.10.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.10.2017 do zaplatenia. Ako dôkazy

pôvodný žalobca označil a predložil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 01.04.2014, Obchodné podmienky, Výpis z kreditnej karty.

3. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 38Csp/104/2017-25 zo dňa 18.07.2018 bola pripustená zmena subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

4. Žalovanej bola žaloba spolu s prílohami doručená dňa 19.02.2019, k tejto sa nevyjadřila.

5. Podaním doručeným súdu dňa 06.06.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 411,05 Eur s prislúchajúcim úrokom (poplatky a sankčné úroky) a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Žalobca v uvedenom podaní taktiež špecifikoval, že žalovaná dosiaľ čerpala z úveru sumu 1.243,77 Eur, pričom na úver zaplatila do podania žaloby sumu 130,- Eur. Žalovaná suma tak pozostáva z istiny 1.177,19 Eur, poplatkov 145,74 Eur, štandardného úroku 1.218,48 Eur, sankčného úroku 265,31 Eur. Taktiež v podaní uviedol, že právny predchodca žalobcu v súlade s čl. V. bod 35 písm. a) Obchodných podmienok, listom zo dňa 06.12.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanou. Žalovanej bol poskytnutý revolvingový úver, pri ktorom nie je možné na počiatku určiť výšku RPMN, pretože sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa. K podaniu žalobca priložil ako dôkazy Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.12.2014, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2017, podací hárok, Predžalobnú upomienku zo dňa 05.11.2014, doručenkú, cenník VÚB, a.s.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

10. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 24.01.2020, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí o odročenie pojednávania nežiadali a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' neospravedlnila (podanie žalovanej zo dňa 13.01.2020 bolo predložené až dňa 27.01.2020), pričom zistil nasledujúci skutkový stav.

11. Z obsahu žiadosti o vydanie Dovolenkovej karty zo dňa 03.03.2014 (v texte aj len „Zmluva“) vyplýva, že žalovaná požiadala o vydanie kreditnej karty, pričom právnym predchodcom žalobcu bola Zmluva podpísaná dňa 01.04.2014. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o vydanie karty zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 01.04.2014, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Na základe Zmluvy mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3.000,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 21,24 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 100,- Eur mesačne. Z predložených výpisov z kreditnej karty vyplýva, že žalovaná mala schválený úverový rámec 1.200,- Eur, so štandardnou splátkou 40,- Eur. Uplatnená suma 2.806,72 Eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovanej vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej (č. l. 12-14), ako aj z rozpisu uvedeného žalobcom, ktorý nebol žalovanou

rozporovaný, vyplýva, že žalovaná kreditnú kartu využil na viaceré výbery z bankomatu a platby, celkom tak čerpala sumu 1.243,77 Eur. Na úver do dňa podania žaloby uhradila podľa nesporných tvrdení sumu 130,- Eur. Právny predchodca žalobcu úver listom zo dňa 06.12.2014 zosplatnil.

12. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu uplatňovaného omeškania (21.10.2017) bola vo výške 0,00%.

24. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná a vo zvyšku je potrebné ju zamietnuť, a to z nasledovných dôvodov.

25. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 1.200,- Eur a pravidelnou mesačnou splátkou 40,- Eur. Žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky právnym predchodcom žalobcu, a to v celkovej výške 1.243,77 Eur, pričom v prospech kartového účtu do dňa rozhodnutia plnila celkom sumu 130,- Eur.

26. Podľa názoru súdu, právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Právny predchodca žalobcu a žalovaná teda uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ. Na základe uzatvorenej Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedená náležitosť vo formáte presnej dátumovej špecifikácie konečnej splatnosti úveru pritom v Zmluve nie je uvedená ani indikatívne (príkladmo pre prípad jednorazového čerpania úverového rámca), pričom jasné a zrozumiteľné indikatívne uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru pre prípad jeho jednorazového čerpania v rámci riadneho textu zmluvy poskytuje spotrebiteľovi zásadnú informáciu umožňujúcu mu

posúdiť rozsah jeho záväzku. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Z úverovej Zmluvy súd tiež zistil, že v nej nie je uvedená RPMN, priemerná hodnota RPMN, ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom nemožno konštatovať, že tento údaj je súčasťou Zmluvy, keď tento je obsiahnutý (indikatívne, čo by vzhľadom na charakter úveru ako revolvingového postačovalo) len v netransparentnej časti zmluvy obsiahnutej v bode „V. Vyhlásenie klienta“. O netransparentnú časť ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, čo je výslovne tento prípad, kde táto a následná časť zmluvy je takmer nečitateľná, pričom sa spotrebiteľ môže domnievať (pričom stačí hrozba tohto rizika) že malým písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by zmluva obsahovala uvedené povinné náležitosti. V zmluve nie sú uvedené ani náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a y) ZoSÚ, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, keď tieto sú tiež uvedené len v rámci časti V. Vyhlásenie klienta. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ, a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedená náležitosť zmluvy musí byť uvedená zreteľne a výslovne v zmluve, ktorú dlžník opatrí svojim podpisom, pričom v rámci textu zmluvy sa tento údaj nenachádza. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by zmluva obsahovala uvedené povinné náležitosti.

28. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016 v obdobnej veci ako je prejednávaná, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné za bezúročný a bez poplatkov, teda len v sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č. k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

29. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a L. R., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, RPMN, priemernej hodnote RPMN, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone

č. 129/2010 Z. z., ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neuvedenie údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neuvedenie údajov o RPMN a priemernej hodnote RPMN, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov.

30. Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru ani poplatkov spojených s úverom. Žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná čerpala úver v celkovej výške 1.243,77 Eur a na úver zaplatila celkom sumu 130,- Eur, má žalobca právo na zaplatenie sumy 1.113,77 Eur, ako rozdielu poskytnutého úveru a splateného úveru. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.113,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.113,77 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia (výrok II. rozhodnutia). Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok III. rozhodnutia).

31. Súd k výške úrokov z omeškania konštatuje, že na úrokovú sadzbu aplikoval nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. a žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 (teda odo dňa uplatneného v žalobe), keď súd nemohol prekročiť nárok žalobcu uplatnený v žalobe (a priznať úrok z omeškania žalobcovi od skoršieho dátumu ako si ho uplatnil).

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

36. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanej, ktorá by inak na náhradu trov konania mala nárok, nakoľko bola v konaní úspešnejšia, keďže žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.806,72 Eur, pričom úspešný bol v časti o zaplatenie 1.113,77 Eur, čo predstavuje úspech 38 % a zvyšok je úspech žalovanej 62 %. Žalovaná by teda mala nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej vo výroku IV. náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).